

לא היה שם פין

לא היה שם פין

לְמַעֲשֵׂה נְטִינוֹ רַק לְרַגַע מֵהַדֶּרֶךְ,
כְּשֶׁפָּנִינוּ לְיָמִין, מִשֵּׁם הָיָה עָלֵינוּ לַעֲלוֹת
וּלְהִצָּפִין. וּבְהִסָּח הַדַּעַת, מִמֶּשׁ בְּהַפְתָּעָה
גְּמוּרָה, נִחֲשָׁף, בְּצַד, אֶל מוֹל עֵינֵינוּ –
כָּלֵם רָאוּ אֶת זֶה! – הֵן
לֹא הָיָה שָׁם פִּין!

וּבְמִקוֹמוֹ נִכְרָה שָׁם בּוֹר.
הָיָה שָׁם בּוֹר עֵמֶק, פְּעוֹר.
מִכְתֵּשׁ מְשֻׁפָּל, חֹסֵר תַּחְתִּית.

קֹשֶׁה אוֹלֵי לְהֶאֱמִין. וְלֹא
מִמֶּשׁ רָצִינוּ לְהִבִּיט. אֲבָל
הַפְּעַם, מָה נִגִּיד: הֵן
לֹא הָיָה שָׁם פִּין!

אֶת הַפֶּצַע הַמְדַּמִּים
כֶּסוּ בִּינְתִים רַק מְטִלִית
קִטְנָה מִבַּד, מִכֶּסֶה מְפִלְסֵטִיק וְסִדִּין.

נִפְתַּח שָׁם חוֹר שָׁחַר, חֹסֵר צוּרָה,
אֲפֹל, כְּעוֹר. אֶךְ הָעֶבְדָּה הַמְדֵּהִימָה,
שָׁמוּל עֵינֵינוּ בְּעֵינָהּ: הֵן
לֹא הָיָה שָׁם פִּין!

וְלֹא יִדְעֵנוּ מָה עוֹשִׂים עִם זֶה. כִּי
הַמְרָאָה הַמְדַּמִּים הָיָה נוֹרָא.
וְכִמָּה לְחֹשׁוֹ, יוֹרְדִים בַּמְדַּרְגּוֹת,

מְגִשְׁשִׁים בְּנֶקֶב שְׁמֹמֹל,
נוֹגְעִים בַּחֲנִיתוֹת בְּקֶרֶקְעִית:
עֲכָשׁוּ יִהְיֶה הַכֹּל אֲסוּר. הָעַם כָּלוּ נָצַב

לְמִטָּה, מִמָּשׁ עַל סֶף הַגְּבוּל. מִמּוֹל. לְמִרְגְּלוֹת. נִדְבָק
לְדַפֵּן, לְתַחֲתִית. בְּאִמְצַע הַשְּׁמָמָה. מִי שֶׁהֵסֵב רֹאשׁוֹ
בְּסִקְרָנוֹת וְהִתְעַקֵּשׁ שֶׁלֹא לִשְׁמַע, לֹא לְסוּר,
לְמַרֵד, לְנַדֵּד – וְדוֹקָא לְהַצְפִּין,

הִכָּה מִיד בְּסִנּוּרֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַשְּׁחָרָה:
הֵן לֹא הָיָה שָׁם פֶּיִן! – וְכִמָּה צָעֵקוֹ:
תִּגִּידוּ, הַשְׁתַּגְעַתְּםָּ? ? זֶה הָרִי מֵתֵן תּוֹרָה! –

וְאִזּוּ הָהָר כָּלוּ
נִכְפָּה עֲלִינוּ מִלְמַעְלָה,
מִמָּשׁ כָּמוֹ בְּכִשׁוּף. נָחַת כָּמוֹ קְעֶרָה.
וּמִסָּבִיב הִיתָה דְּמָמָה.
הִיתָה דְּמָמָה גְּמוּרָה.

שׁוּר לֹא גָעָה. אֲפֵלוּ לֹא צָפְצוּף.
וְלֹא צִפּוֹר אַחַת קִטְנָה. אֵף לֹא חֲמוֹר.
וְלֹא כְּבִשָּׁה. וְלֹא פָרָה.

כָּלְנוּ, שָׁם, עֲמַדְנוּ, כָּכָה, בְּמִבּוֹכָה גְדוֹלָה,
מְבַלְבְּלִים, תְּפוּסֵי מוֹרָא. וְכִמָּה
לְחִשׁוֹ: עֲכָשׁוּ יִהְיֶה הַכֹּל אֲסוּר.
עֲכָשׁוּ מִתַּחֲלִיל מֵתֵן תּוֹרָה. תִּבְיִן,

בְּהֶלֶם הָרֹאשׁוֹן עֲדִין אֵי אֲפִשֵּׁר
הָיָה לְנוֹכַחִים לְהֶאֱמִין, אֲבָל לְאֵט-לְאֵט רָאוּ.
מִמָּשׁ, הָעַם – כָּלֶם יַחְדּוֹ רָאוּ אֵת זֶה מִמּוֹל –
הֵן לֹא הָיָה שָׁם פֶּיִן.

וּבְמִקְוֹמוֹ הָיָה שָׁם חוֹר זַעִיר, שָׁחַר,
קִטְנָטָן, מִמָּשׁ כְּזֶה חֲרִיר. חֲרִיר מַחֲלִיף.

וְאִזּוֹ נֹסְפָה עַל כֶּךָ אֵימָה: הַחֹר
דִּבֶּר לְאֵט. דִּבֶּר דְּבוּר עֲקִיף.

אָבֵל הַקּוֹל שָׁלוֹ נִשְׁמָע הֵיטֵב.
לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ, אָמַר. לֹא
תַעֲשֶׂה לָּךְ?? – אוֹ מָה.

כָּזָה חֲזָק, כָּזָה מִפְחִיד.
הַקּוֹל הָיָה מִמָּשׁ בְּהִיר.
מִתֵּר הָיָה לִיסוּדוֹת שְׁמִסְבִּיב,
מִתֵּר הָיָה לָהֶם לְהִתְמוּטֵט. הִתֵּר
לָעַם לִשְׁקַע. הִתֵּר לְכָל לְהַבְלֵעַ
בְּגוֹשׁ הַמִּרְטֵט. בְּחֹר שְׁחֹר, אָפֵל,
בְּחֹר גָּדוֹל, בְּחֹר אֲדִיר. וְכָל
מָה שֶׁקָּרַס אֶתְנֹנִי, אִזּוֹ, מִהֲצָרִיחַ
הַגְּבוּהָ, שֶׁקַּע בְּתוֹךְ הַפִּיר.

מישהו אחר קודם

קוֹלוֹת מְלַחֲשִׁים, אָבִי, בְּעֶרְפֶּל הָעֵב סְבִיבִי, שְׁמִי־שֶׁהוּ אַחֵר קֹדֶם.
אוֹלֵי תוֹכֵל לֹמֵר לִי אָבָא מִי קֹדֶם? עֲכָשׁוּ, עֲכָשׁוּ, קוֹנִי! אֵתָה
יִכּוֹל עֲכָשׁוּ לֹמֵר לִי מִי קֹדֶם? וְלָמָּה הוּא קֹדֶם – וְלֹא אֲנִי??

בְּאִפֶּן עֲקֹרֹנִי, אָבִי, אֵלִי, יִשְׁעִי וּמִגְנִי, הָאֵם תוֹכֵל לָתֵת לִי
טִיפ בִּיד, כִּיצַד אֲנִי, אֲנִי בְּמִלּוֹא אוֹנִי, אֲנִי, הַמְזִדְנֵב-לְעַד שְׁנִי,
כֹּה-גַם וּבִלְתִּי-רוּחָנִי, תְּמִיד-תְּמִיד אַחֲרֵי כָל־ם – מוֹטֵל עֵתָה
בְּחִפְרָה, בְּצַד, בְּעוֹנוֹנִי, אַחֲרֵי מִי שֶׁקֹּדֶם?

כִּיצַד אֲנִי, בְּגִיל מִפְלָג, נוֹתֵר, שְׁכוּר-כְּלוּט, הָלוּם-יִינִי וְהַמוֹנִי
מוֹצֵא עֲצָמִי, כְּזֶה-אִידִיוֹט, מוֹבֵס, נִרְמָס, קוֹנִי! וְזֹאת, אָבִי שְׁלִי,
מִיּוֹם בּוֹאִי, עוֹלָל, תְּמִים-כְּשָׁה, מִיּוֹם יִרְדִּי לְהַכִּינִי, אֵלִי, לְרוּחָנִי,

נִכְלָם וְנֶאֱלָם, וּבִשְׁת תִּכְסֶּה פָנַי, אֵל מוֹל כָּל־ם, מִהֲרַקִּיעִים –
בְּעֲלִיּוֹנִים שְׁלֶךְ – אֵל הָעוֹלָם.